

Sygn. akt VII U 1494/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2021 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant sekr. sądowy Marta Jachacy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 grudnia 2021 r. w W.

sprawy B. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania B. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 1 września 2020 roku znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 1 września 2020 roku znak: (...) w ten sposób, że przyznaje Panu B. M. (1) prawo do świadczenia przedemerytalnego od 21 sierpnia 2020 r.,
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz B. M. (1) kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Renata Gąsior

UZASADNIENIE

W dniu 14 października 2020 r. **B. M. (1)** złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z 1 września 2020 r. znak: (...) na podstawie której odmówiono mu prawa do świadczenia emerytalnego z uwagi na nieudokumentowanie 40-letniego stażu okresu składkowego i nieskładkowego. Odwołujący zakwestionował stanowisko wyrażone w skarżonej decyzji, wskazując, że we wniosku o przyznanie spornego świadczenia przedłożył stosowną dokumentację na potwierdzenie poszczególnych okresów składkowych i nieskładkowych, które jednak nie zostały przez organ rentowy w pełni uwzględnione. Wyjaśnił przy tym, że już po odebraniu decyzji uzyskał informacji o konieczności udokumentowania okresu pracy w gospodarstwie rolnym, w związku z czym zwrócił się do wójta gminy P. o wydanie zaświadczenia potwierdzającego własność gospodarstwa rolnego jego matki I. M. (1) w latach 1977-1996. Postanowieniem z 6 października 2020 r. odmówiono wydania mu zaświadczenia z uwagi na przedawnienie dokumentacji podatkowej będącej podstawą do jego wydania. Z przyczyn powyższych na potwierdzenie, że gospodarstwo rolne należało do jego matki, odwołujący przedłożył zaświadczenie wydane przez KRUS z 29 września 2020 r. potwierdzające, że I. M. (1) była płatnikiem KRUS, zaświadczenie o zameldowaniu odwołującego pod adresem gospodarstwa zeznania dwóch świadków na okoliczność wykonywania przez niego pracy w gospodarstwie rolny (odwołanie k. 3-4 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z 27 listopada 2020 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.** wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W ocenie organu rentowego odwołujący nie spełnia warunku określonego w art. 2 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, tj. nie wykazał 40 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy ustalił staż wnioskodawcy w wymiarze 34 lat, 4 miesięcy i 10 dni. Organ nie uwzględnił okresu pracy na roli, ponieważ nie zostało przedłożone zaświadczenie z urzędu gminy potwierdzające fakt posiadania gospodarstwa rolnego przez I. M. (1), a ponadto brak zaświadczenia potwierdzającego opłacenie składek na ubezpieczenie społeczne rolników od 1 stycznia 1983 r. za domownika. Z kolei po uwzględnieniu okresu służby wojskowej staż pracy odwołującego uległby zwiększeniu do 35 lat, 1 miesiąca i 27 dni (odpowiedź na odwołanie k. 7-8 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. M. (1) urodził się (...) (bezsporne).

Od dzieciństwa odwołujący wraz z ojcem, matką I. M. (1) oraz pozostałymi domownikami – siostrami A. i W. i babcią A. – zamieszkiwał w P., gdzie ponadto był zameldowany w okresie od 1 września 1978 r. do 6 października 1988 r. (zaświadczenie o adresach i okresach zameldowania – koperta k. 6 a.s.).

Od 1974 roku I. M. (1) była właścicielką gospodarstwa rolnego położonego na terenie gminy P., na którą składały się grunty znajdujące się we wsi S. o nr ewid. (...) oraz (...) o łącznej powierzchni 1,9 ha oraz grunty znajdujące się we wsi P. o nr ewid. (...) i (...) o powierzchni 57 arów. W skład gospodarstwa położone w P. wchodziło siedlisko wraz z zabudowaniami gospodarczymi, do którego przylegało pole uprawne. Pozostałe pola znajdowały się na gruntach położonych w S., a oprócz tego na ww. gruntach znajdowały się łąki. Gospodarstwo należało poprzednio do dziadków odwołującego od strony jego ojca. I. M. (1) prowadziła gospodarstwo wraz z mężem do czasu jego śmierci w 1972 roku. Od tej pory matka odwołującego prowadziła gospodarstwo samodzielnie, z pomocą pozostałych domowników. I. M. (1) podlegała przepisom o Funduszu Emerytalno-Rentowym do 31 grudnia 1981 r., kontynuowała ubezpieczenie w okresie od 1 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1990 r. i podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresie od 1 stycznia 1991 r. do 29 lipca 1996 r. (zaświadczenie KRUS z 29.09.2020 r. – koperta k. 6 a.s.; akt notarialny z 30.07.1996 r. k. 67-70 a.s., pisemne zeznania świadków: G. C. k. 107-115 a.s., T. N. k. 118-122 a.s., A. S. k. 126-130 a.s.; zeznania odwołującego k. 144-147 a.s.).

B. M. (1) ukończył szkołę zawodową, a przy tym w okresie od stycznia 1976 r. do 31 sierpnia 1979 r. pracował w (...) S.A. jako uczeń w ramach praktycznej nauki zawodu. Odwołujący kontynuował zatrudnienie w ww. zakładzie od 1 września 1979 r. na stanowisku mechanika. Z dniem 30 kwietnia 1980 r. odwołujący zrezygnował z pracy, żeby pracować na gospodarstwie rolnym matki (świadczenie pracy z 26.07.1995 r. – koperta k. 6 a.s., zeznania odwołującego k. 144-147 a.s.).

W okresie od 1 maja 1980 r. do końca grudnia 1988 roku B. M. (1) pracował w gospodarstwie rolnym należącym do I. M. (1). W tym okresie odwołujący wykonywał prace związane z uprawą zboża, warzyw i owoców. Prace na polu były zależne od sezonu. Wczesną wiosną odwołujący pracował przy sadzeniu pomidorów, ogórków i truskawek, zajmował się pieleniem gruntu, wykonywaniem oprysków ochronnych, nawożeniem. W czasie żniw odwołujący zajmował się koszeniem, sprzątaniem i suszeniem słomy, zwozem ziarna oraz wykopkami na zimę. W sezonie zimowym odwołujący zajmował się wykonywaniem innych prac związanych z gospodarstwem, w tym wykonywaniem drobnych prac naprawczych, przygotowywaniem skrzyń drewnianych do uprawy warzyw i owoców na wiosnę oraz tworzeniem mat słomianych służących do zabezpieczenia warzyw przed mrozem. Oprócz prac polowych, odwołujący przez cały rok zajmował się obrządkami zwierząt w gospodarstwie – krów mlecznych, trzody chlewnej oraz konia. Prace obejmowały przygotowanie jedzenia i wody dla zwierząt, a czasem pomocy przy cieleniu krowy. Dodatkowo odwołujący całorocznie wykonywał inne prace bieżące związane z funkcjonowaniem gospodarstwa, dotyczące konserwacji i naprawą maszyn rolniczych, zabezpieczeniem budynków wchodzących w skład gospodarstwa (zmiana płotu, naprawa dachów), zawożeniem zboża, warzyw, owoców oraz inwentarza do punktów skupu czy też wyrębu drewna na działce wyznaczonej przez leśniczego. Zdarzało się, że na zasadzie wzajemności odwołujący

pomagał innym rolnikom w ich gospodarstwach, a później sąsiedzi pomagali odwołującemu przy wykonywaniu jego prac. Odwołujący wykonywał powyższe obowiązki od świtu do zmierzchu, przez 7 dni w tygodniu (pisemne zeznania świadków: G. C. k. 107-115 a.s., T. N. k. 118-122 a.s., A. S. k. 126-130 a.s.; zeznania odwołującego k. 144-147 a.s.).

W okresie pracy w gospodarstwie rolnym, od 3 września 1985 r. do 19 czerwca 1986 r., B. M. (1) odbywał zasadniczą służbę wojskową. Okres służby w wojsku został skrócony w celu umożliwienia odwołującemu powrotu do pracy w gospodarstwie (książeczka wojskowa – koperta k. 6 a.s.; zeznania odwołującego k. 144-147 a.s.).

Z tytułu pracy w gospodarstwie rolniczym matki B. M. (1) podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresie od 1 stycznia 1984 r. do 31 grudnia 1988 r. (zaświadczenie z KRUS k. 74 a.s.).

W październiku 1987 roku B. M. (2) ożenił się, a następnie w grudniu 1988 roku przeprowadził się z żoną do W.. Od tej pory matka odwołującego dzierżawiła grunty rolne wchodzące w skład gospodarstwa, a następnie w 1996 roku darowała je młodszej córce A. (akt notarialny z 30.07.1996 r. k. 67-70 a.s., pisemne zeznania świadków: G. C. k. 107-115 a.s., T. N. k. 118-122 a.s., A. S. k. 126-130 a.s.; zeznania odwołującego k. 144-147 a.s.).

W dniu 21 sierpnia 2020 r. B. M. (1) złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o świadczenie przedemerytalne, do którego załączył kwestionariusz dotyczący okresów składkowych nieskładkowych oraz dokumenty na ich potwierdzenie (wniosek z 21.08.2020 r. z załącznikami k. 1-13 a.r.).

Po rozpoznaniu wniosku ZUS (...) Oddział w W. decyzją z 1 września 2020 r. znak: (...) odmówił przyznania B. M. (1) prawa do świadczenia przedemerytalnego, uznając, że nie spełnia warunku określonego w art. 2 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, tj. nie wykazał 40 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy ustalił staż pracy odwołującego w wymiarze 34 lat, 4 miesiące i 10 dni, na który złożyły się okresy składkowe w wymiarze 33 lat, 9 miesięcy i 5 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 7 miesięcy i 5 dni. Ponadto organ rentowy wyjaśnił, że do stażu pracy nie zaliczono okresów:

- od 3 sierpnia 1985 r. do 19 czerwca 1986 r. – służby wojskowej, z powodu brak książki wojskowej;
- od 13 marca 2004 r. do 31 lipca 2004 r. – zatrudnienia w (...) Sp. z o.o., gdyż trwa postępowanie wyjaśniające.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego dotyczącego zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. okres został uwzględniony do stażu pracy odwołującego. Po obliczeniu stażu pracy odwołującego wynosi 34 lata, 8 miesięcy i 29 dni, w tym 34 lata, 1 miesiąc i 24 dni okresów składkowych oraz 7 miesięcy i 5 dni okresów nieskładkowych (decyzja ZUS z 01.09.2020 r. k. 14 a.r., poświadczenie dla celów emerytalno-rentowych – karta nienumerowana, akta rentowe; pismo procesowe ZUS z 27.05.2021 r. k. 53-54 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego obejmującego dokumenty oraz zeznania świadków i odwołującego. Zebrane w sprawie dowody – w zakresie, w jakim wynikały z nich powyższe okoliczności – były dla Sądu wiarygodne. Powołane wyżej dokumenty nie były kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, nie budziły również zastrzeżeń co do ich wiarygodności, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne. Sąd dał również wiarę przesłuchanym w sprawie świadkom – G. C. i T. N., będącym sąsiadami odwołującego w spornym okresie oraz A. S., siostrze odwołującego – na okoliczność wykonywania przez niego pracy w gospodarstwie rolnym matki na przełomie lat 1980-1988, zakresu i rodzaju prac z tym związanych oraz własności gospodarstwa. W tym samym zakresie Sąd dał wiarę zeznaniom odwołującego, mając na względzie, że znalazły pełne odzwierciedlenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

Strony nie wniosły o uzupełnienie materiału dowodowego, który Sąd uznał za wystarczający do rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie było zasadne.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył kwestii prawa B. M. (2) do świadczenia przedemerytalnego. Zasady przyznawania tego świadczenia zostały określone w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1867– dalej jako „u.ś.p.”). Stosownie do treści art. 2 ust. 1 ustawy prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

- 1) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn,
- 2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn,
- 3) do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn,
- 4) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn,
- 5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn,
- 6) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Przepis ten tworzy zatem sześć grup osób uprawnionych do świadczenia przedemerytalnego, przy czym grupy te są względem siebie rozłączne. Do nabycia uprawnienia wystarczające jest spełnienie przesłanek zawartych w jednym z wymienionych punktów, wraz z określonymi w art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Wskazane w poszczególnych punktach art. 2 ust. 1 tej ustawy warunki sprowadzają się do osiągnięcia przez osobę ubiegającą się o świadczenie określonego stażu, wieku, a także do pozostawania bez pracy ze względu na wymienione enumeratywnie przyczyny. Jednocześnie, w świetle art. 2 ust. 3 ww. ustawy, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna,
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych,

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych (art. 2 ust. 3).

Jak z powyższego wynika, przepisy uzależniają nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego od łącznego spełnienia szeregu warunków. W realiach niniejszej sprawy było przy tym bezsporne, że odwołujący B. M. (2) większość z nich spełnia. Zgodnie ze stanowiskiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wyrażonym w uzasadnieniu skarżonej decyzji – w którym rozpatrywano prawo odwołującego do świadczenia przedemerytalnego w oparciu o spełnienie przesłanek określonych w art. 2 ust. 1 pkt 5 u.ś.p. – odwołujący nie spełnia jedynie wymogu posiadania 40-letniego stażu pracy. Odwołując się od skarżonej decyzji odwołujący domagał się zaliczenia na poczet okresów składkowych i nieskładkowych okresów pracy w gospodarstwie rolnym matki I. M. (1) na przełomie lat 1980-1988 oraz przypadającego na ten okres okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej w latach 1985-1986. Ostatecznie zatem spór w sprawie koncentrował się zatem na rozważeniu możliwości uwzględnia wskazanych przez odwołującego okresów do jego stażu pracy.

Przechodząc zatem do rozważań nad istotą sporu należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 2 ust. 2 u.ś.p. za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 291 – dalej jako „ustawa emerytalna”). Wspomniany wyżej art. 10 ust. 1 ustawy emerytalnej przewiduje, że przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe:

- 1) okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki,
- 2) przypadające przed dniem 1 lipca 1977 r. okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia,
- 3) przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia,

jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Organ rentowy nie uwzględnił okresu pracy odwołującego na roli, wskazując, że nie zostało przedłożone zaświadczenie z urzędu gminy potwierdzające fakt posiadania gospodarstwa rolnego przez I. M. (1), jak również zaświadczenie potwierdzające opłacenie składek na ubezpieczenie społeczne rolników od 1 stycznia 1983 r. za domownika.

W toku niniejszego postępowania odwołujący przedłożył jednak stosowne dowody w oparciu o które możliwe było zaliczenie spornego okresu pracy odwołującego w gospodarstwie rolnym jako okresu uprawniającego do emerytury, uwzględnianego przy ustalaniu prawa do świadczenia przedemerytalnego. Z załączonego do akt sprawy aktu notarialnego wynika, że I. M. (2) w latach 1974-1996 była właścicielką gospodarstwa rolnego położonego w P.. Dodatkowo odwołujący przedłożył zaświadczenia wystawione przez KRUS, z których wynika, że I. M. (2) podlegała przepisom o Funduszu E.-Rentowym do 31 grudnia 1981 r., kontynuowała ubezpieczenie w okresie od 1 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1990 r. i podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresie od 1 stycznia 1991 r. do 29 lipca 1996 r., zaś B. M. (2) był zgłoszony do ubezpieczenia społecznego rolników w okresie od 1 stycznia 1984 r. do 31 grudnia 1988 r. W treści obu zaświadczeń stwierdzono przy tym brak zadłużenia z tytułu składek, co w ocenie Sądu potwierdza, że składki na ubezpieczenie społeczne rolników były za odwołującego opłacane. Dodatkowo odwołujący wykazał w toku postępowania, że w spornym okresie faktycznie wykonywał prace w ramach gospodarstwa rolnego należącego do jego matki. W tym zakresie Sąd oparł się o zeznania świadków i samego odwołującego, z których wynika, że odwołujący z końcem kwietnia 1980 roku zrezygnował z pracy w (...) S.A. po to, by od 1 maja 1980 roku zająć się pracą w gospodarstwie rolnym. Sąd dał przy tym wiarę odwołującemu, że taką decyzję podjął z uwagi na fakt, że był jedynym mężczyzną w gospodarstwie i chciał wspomóc matkę w jego prowadzeniu. Ponadto świadkowie i odwołujący drobiazgowo opisali również to, czym B. M. (1) miał zajmować się pracując w gospodarstwie. Na podstawie

ich relacji Sąd ustalił, że odwołujący wykonywał czynności typowo związane z prowadzeniem gospodarstwa rolnego, dotyczące uprawy zboża, warzyw i owoców oraz związane z hodowlą zwierząt gospodarczych. W zależności od sezonu odwołujący zajmował się wysiewem, nawożeniem zbiorów oraz transportem zbiorów do punktu skupu, a dodatkowo wykonywał również szereg innych czynności związanych zarówno w przygotowaniu do danego sezonu pracy rolniczej (np. żniw), jak i ogólnie funkcjonowanie gospodarstwa jako całości – w tym, m. in. konserwacją maszyn rolniczych czy też wykonywaniem drobnym napraw.

Na tym tle Sąd Okręgowy zważył zatem, że odwołujący wykazał posiadanie okresu pracy w gospodarstwie rolnym podlegającego uwzględnieniu do stażu pracy uprawniającego do emerytury na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy emerytalnej.

Ponadto zdaniem Sądu odwołujący wykazał również posiadanie okresu składkowego w postaci okresu zasadniczej służby wojskowej na przełomie lat 1985-1986. W toku postępowania odwołujący przedłożył oryginał książeczki wojskowej, z której wynika, że odbywał zasadniczą służbę wojskową w okresie od 3 września 1985 r. do 19 czerwca 1986 r., co pozwalało zaliczyć ww. okres jako składkowy w myśl art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej.

Podsumowując powyższe wywody Sąd zważył więc, przypadku B. M. (1) zaliczeniu do okresów uprawniających do emerytury w rozumieniu art. 2 ust. 2 u.ś.p. podlegały okresy:

- od 1 maja 1980 r. do 30 grudnia 1983 r. – jako okres pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia przypadający przed dniem 1 stycznia 1983 r. (art. 10 ust. 1 pkt 3) – w wymiarze 3 lat, 7 miesięcy i 30 dni;
- od 3 września 1985 r. do 19 czerwca 1986 r. – okres zasadniczej służby wojskowej (art. 6 ust. 1 pkt 4) – w wymiarze 9 miesięcy i 16 dni;
- przypadające przed i po służbie wojskowej okresy od 1 stycznia 1984 r. do 2 września 1985 r. od 20 czerwca 1986 r. do 31 grudnia 1988 r. – jako okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono składki (art. 10 ust. 1 pkt 1) – w wymiarze odpowiednio 1 rok, 8 miesięcy i 1 dzień oraz 2 lata, 6 miesięcy i 11 dni.

Łączny wymiar powyższych okresów wynosił 8 lat, 7 miesięcy i 28 dni. Doliczenie tego okresu do okresów zaliczonych przez ZUS (wynoszących 34 lata, 8 miesięcy i 29 dni – z uwzględnieniem zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. od 13 marca 2004 r. do 31 lipca 2004 r.) prowadzi zatem do wniosku, że łączny staż pracy odwołującego przekracza określonym ustawą minimalny staż 40 lat okresów składkowych i nieskładkowych. W konsekwencji powyższego w wyniku niniejszego postępowania Sąd ustalił, że odwołujący spełnia przesłanki konieczne do nabycia świadczenia emerytalnego. Powyższa konstatacja skutkowałą zatem uznaniem odwołania B. M. (1) za zasadne, a zarazem stanowiła podstawę do zmiany zaskarżonej decyzji.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy w pkt 1 na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję ZUS z 1 września 2020 r. znak: (...) i przyznał B. M. (1) prawo do świadczenia przedemerytalnego od 21 sierpnia 2020 r. zgodnie z art. 7 ust. 1 u.ś.p.

W związku z ustanowieniem przez odwołującego profesjonalnego pełnomocnika w toku postępowania, w pkt 2 Sąd Okręgowy na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800) przyznał odwołującemu od organu rentowego kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Renata Gąsior